

ZARZĄDZENIE

Dnia 21 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

zarządził:

1. nie stwierdzić podstaw do wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2021 r., sygn. akt III KK 421/19 o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej;
2. zwrócić wnioskodawcy uiszczoną opłatę w kwocie 150 zł.

UZASADNIENIE

W sygnalizacji złożonej w trybie art. 9 § 2 k.p.k., gdyż tak należało potraktować pismo złożone przez obrońcę skazanego D.P. (wznowienie postępowania w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 może nastąpić z urzędu) wskazano na wystąpienie w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2021 r., sygn. akt III KK 421/19 o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej, bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., z uwagi na nienależytą obsadę tego Sądu wynikającą z wadliwego powołania sędziów biorących udział w wydaniu orzeczenia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego kwestia dopuszczalności wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego nie jest rozstrzygana jednolicie i odnotować trzeba przypadki wydawania przez Sąd Najwyższy orzeczeń wznowiających postępowanie kasacyjne ze wskazaniem zaistnienia uchybienia wymienionego w

art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Kierując się jednak stanowiskiem zajęтым w postanowieniu składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2023 r., I KZP 17/22, przyjąć trzeba, że nie jest dopuszczalne wznowienie z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k. wobec ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowania kasacyjnego zakończonego wydaniem postanowienia o oddaleniu kasacji jako oczywiście bezzasadnej. Zauważyć, że stanowisko to zostało wyrażone przez Sąd Najwyższy w powiększonym składzie w ramach badania zagadnienia prawnego, dotyczącego tego „czy oddalenie kasacji przez skład Sądu Najwyższego, w którym bierze udział sędzia powołany do Sądu Najwyższego w wyniku procedury przeprowadzonej przed Krajową Radą Sądownictwa, której skład ukształtowano w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) jest prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe w rozumieniu art. 542 § 3 k.p.k.?”.

Sąd Najwyższy, odmawiając podjęcia uchwały wobec uznania, że nie zachodzą poważne wątpliwości co do wykładni przepisu art. 542 § 3 k.p.k., interpretowanego w powiązaniu z art. 540 § 1 k.p.k., wskazał w obszernym wywodzie, że „postanowienie Sądu Najwyższego o oddaleniu kasacji nie jest prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k.”, co oznacza, że „nie wchodzi w grę możliwość wznowienia z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k. wobec ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. postępowania kasacyjnego zakończonego wydaniem wskazanego postanowienia”. Pogląd ten, podzielony przez Sąd Najwyższy w wielu innych sprawach (zob. np. zarządzenia: z dnia 31 stycznia 2025 r., V KO 136/24; z dnia 30 stycznia 2025 r., III KO 117/24; z dnia 24 stycznia 2025 r., III KO 106/24; z dnia 19 listopada 2024 r., I KO 108/24; z dnia 19 września 2024 r., II KO 73/24; z dnia 26 czerwca 2025 r., II KO 125/25; z dnia 16 lipca 2025 r., V KO 11/25, I KO 40/25), znalazł również zastosowanie w sprawie skazanego.

Zwrócić przy tym trzeba uwagę na instrumentalny charakter sygnalizacji podstawy wznowienia z urzędu. Z akt sprawy kasacyjnej o sygn. III KK 421/19 wynika, że kasacja skazanego, który w postępowaniu kasacyjnym posiadał obrońcę, została rozpoznana na rozprawie. Skazany i jego obrońca nie uczestniczyli w

rozprawie kasacyjnej w dniu 20 marca 2021 r., a w toku postępowania kasacyjnego nie zgłaszali zastrzeżeń co do składu Sądu Najwyższego. Sam zaś wniosek sygnalizacyjny został złożony dopiero po upływie ponad 4 lat od wydania orzeczenia, którego dotyczy.

Wobec tego, iż wniosek sygnalizacyjny nie podlega opłacie, należało zarządzić zwrot uiszczonej wraz ze złożonym pismem opłaty.

[J.J.]

[a.ł.]